Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

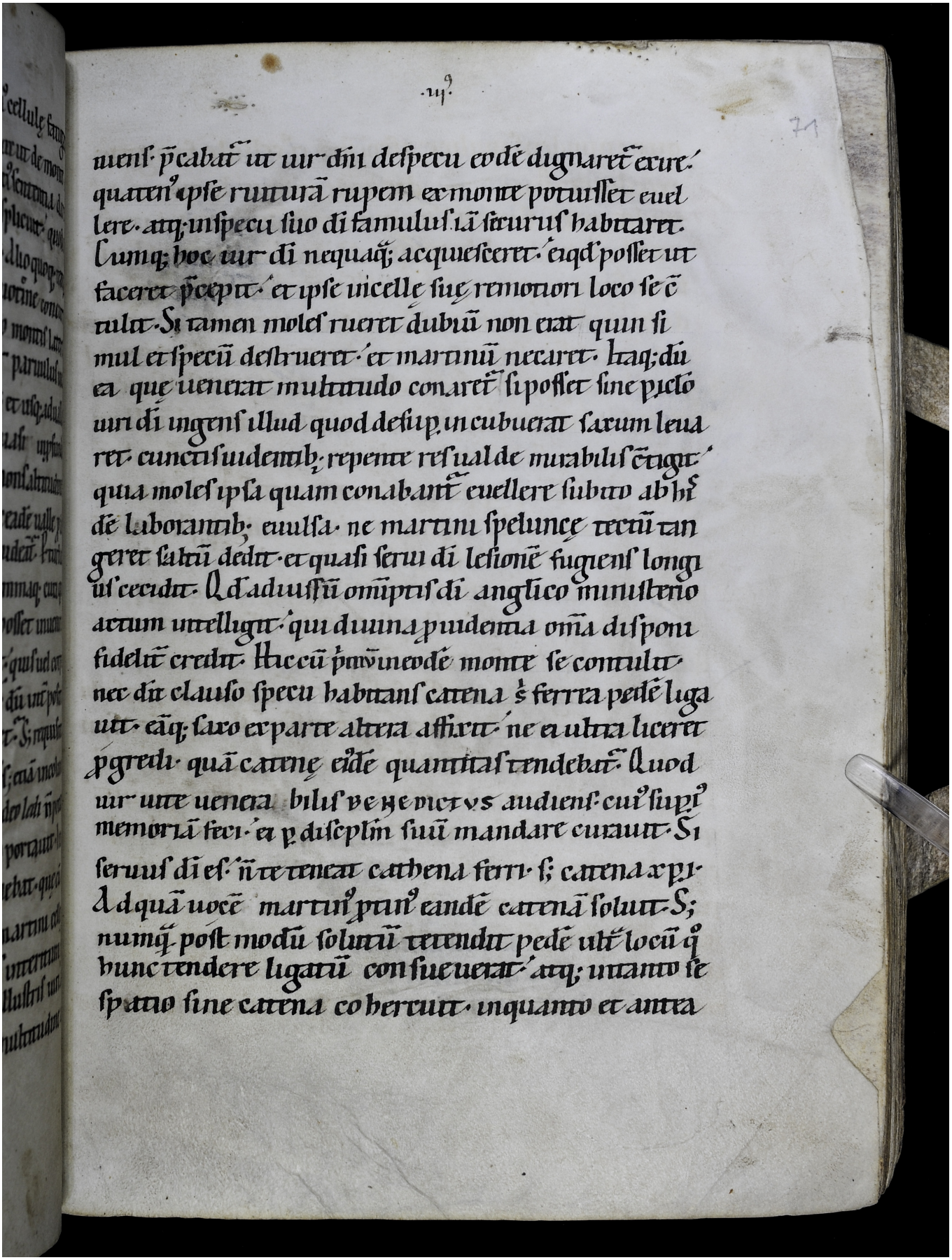

uens· p̄cabat ut uir dñi despecu eo dē dignaret exire·
quatenus ipse ruituram rupem ex monte potuisset euel
lere· atq; in specu suo di famulus iam securus habitaret·
Cumq; hoc uir di nequaq; acquiesceret· eiqd posset ut
faceret p̄ceptis· et ipse in cellę suę remotiori loco se cō
tulit· Si tamen moles ruere dubiū non erat quin si
mul et specū destruere· et martinū necare· Itaq; du
ea quę uenerat multitudo conaret· si posset sine pericu
lo uiri di ingens illud quod desup̄ incubuerat saxum leua
ret· cuncti subitamb; repente resualde mirabilis ēuigit·
quia moles ipsa quam conabant euellere subito ab his
dē laborantib; euulsa· ne martini spelunce tecū tan
gere latū dedit· et quasi seruu di lesionē fugiens longi
us cecidit· Qd adiuissū omnipotis di anglico ministerio
actum intelligit· qui diuina p̄uidentia omia disponi
fideliter credit· Hic cū p̄uinciae de monte se contulit·
nec dū clauso specu habitans catena ꝯ ferrea pedē liga
uit· eāq; saxo ex parte altera affixit· ne ea ultra liceret
p̄gredi· quā catenę eiusdē quantitas tendebat· Quod
uir uite uenera bilis benedictus audiens· cui supi
memoriā feci· ea p̄ disciplīn suū mandare curauit· Si
seruus di est· ñ retineat catena ferri· s; catena x p̄i·
Ad quā uocē martinus p̄tinus eandē catenā soluit· S;
numq; post modū solutū retendit pedē ut locū q
hunc tendere ligatū consueuerat· atq; in tanto se
spatio sine catena cohibuit· in quanto et antea